

Protokoll för Ungdomens kyrkodagar på Lärkkulla i Karis, 24–27.1.2013

14 § Motion om hjälpledarfortbildning

UK:s beslut

Ungdomens kyrkodagar 2013 vill uppmana Borgå stift att ordna en gemensam hjälpledarfortbildning och uppmuntra församlingar att marknadsföra fortbildningen.

UK 2013 uppmanar Domkapitlet att kartlägga och marknadsföra kurser och ledarskapsutbildningar för ungdomar och unga vuxna i Borgå stift och dess väckelserörelser

15 § Motion: Språkgranskning

UK:s beslut

KCSA ansvarar för språkgranskningen av motioner, beslut och de texter som UK skickar ut till olika instanser.

16 § Motion: Samlingar med fokus på församlingen

UK:s beslut:

UK 2013 uppmanar församlingar i Borgå stift att reflektera över vad det är att vara församling samt ordna temasamlingar, diskussionstillfällen och kurser om vad en församling är och dess betydelse och roll i dagens samhälle.

Detta för att uppmuntra till att skapa och förtydliga visionen om den egna församlingen.

17 § Motion: Stärk bibelkunskapen

UK:s beslut

UK 2013 uppmanar församlingarna att integrera Bibeln mer i församlingens verksamhet. Detta för att göra Bibeln mer relevant för församlingsborna.

18 § Begreppet kvinnliga präster ska bort!

UK:s beslut:

UK 2013 tar avstånd från bruket av begreppet "kvinnopräst". UK tillsätter en arbetsgrupp med syfte att framföra detta ställningstagande.

Arbetsgruppen bör:

Uppmana stiftsfullmäktige att fatta ett principbeslut att i intern och extern kommunikation avstå från bruket av begreppet kvinnopräst. Arbetsgruppen bör också uppmana stiftsfullmäktige att föra frågan vidare till kyrkomötet.

Formulera och skicka ställningstagandet till Kyrkpressen och samtliga finlandssvenska dagstidningar.

Ur arbetsgruppens text ska framgå i vilka sammanhang bruket av begreppet "kvinnlig präst" är acceptabelt.

19 § Initiativ till diskussion: Kan kyrkan göra något för att motverka ungdomars psykiska illamående?

Ombud från Matteus församling hade lämnat in följande initiativ till diskussion.

Skolskjutningar, våldsamheter och självmordsstatistiken har än en gång aktualiserat diskussionen om att många unga (och vuxna) mår psykiskt dåligt. Dessutom är det en bråkdel som låter sitt illamående gå ut över andra - de flesta håller det inom sig.

Genom skriftskolan och hjälpledarutbildningen når kyrkan en stor del av landets ungdomar. Finns det något kyrkan (vi) kunde göra för att (ännu bättre) kunna motverka ungdomars illamående?

Johan Myrskog (Petrus församling) redogjorde för utskottets arbete. I utskottet skilde man på förebyggande arbete och krisarbete, och man undrade vad kyrkan ska satsa på. I det förebyggande arbetet behöver man bygga ett förtroende och det är viktigt att inget är för stort eller litet att prata om. För krisarbete är det viktigt att ha en plan för hur man handlar i kris och att det är viktigt att prata om vad som hänt.

Två grundelement i arbetet mot psykiskt illamående är kärlek och närvaro. Utskottet lyfte även upp samarbete, närvaro i skolan, Sluta Panta chatten (Simon Lampenius berättade om chatten), missionsarbete på hemmaplan där "Vi vill hjälpa dig" är i huvudrollen samt hjälpledarna som resurs. Utskottet hade också formulerat några frågor.

Vilka konkreta åtgärder kan församlingarna ta till för att förebygga psykiskt illamående?

Vems uppgift är det? Är det någons? Prästens? Ungdomsarbetsledarens?

Hjälpledarnas?

Om ungdomar inte vågar ta initiativ, hur ska man då nå dem?

Diskussionen i plenum blev livlig och innehöll flera personliga inlägg och kretsade både kring teologi och praktiskt inriktade idéer. Samtalet balanserade mellan ett synsätt där kristna tar ansvar som individer att bära sina medmänniskor, att sprida kärlek och ge närvaro och ett synsätt där församlingen bidrar med tjänster för att minska ungas psykiska illamående. Många såg församlingen som en resurs som med olika metoder kan förebygga psykiskt illamående. Killgrupper och tjejgrupper nämndes som goda metoder. Dessutom betonades ett arbetsgrepp där man går ut till unga i skolan och ger närvaro, samt också till studerande med hjälp av t.ex. studentpräster. Öppet hus verksamhet nämndes som bra, samt att samarbeta med organisationer och projekt, Folkhälsans Storasystemverksamhet, kampanjen Vardagliga saker och Suurella Sydämellä nämndes. Att som ung berätta att man har det jobbigt är inte lätt, därför behöver det skapas forum som har låg tröskel för unga att öppna sig. Församlingen/kyrkan har också en uppgift att visa att man inte behöver leva upp till olika prestationer och normer som samhället lägger på unga, visa på att Jesus älskar alla. I diskussionen kom det också fram ansvaret för nästan som varje kristen har. Man kan ställa frågan "Hur mår du?" eller gå och sätta sig i matsalen med den som sitter ensam. Att visa kärlek kräver ingen byråkrati och det känns värdefullt att hjälpa andra. Hjälpedarverksamheten kunde utvecklas så att unga hjälpledare får uppgifter att stöda andra unga. Samtidigt togs upp att det hör till normal utveckling att man ibland mår illa. Det betonades också att kristendomen inte bygger på oss själva, utan på Gud, och att unga inte ska känna för stor stress för att hjälpa andra.

20 § Initiativ till diskussion: Har unga vuxna en plats i församlingen?

Ombud från Matteus församling hade lämnat in följande initiativ till diskussion.

Många församlingar är duktiga på att möta ungdomar under skoltiden och i konfirmandåldern. Men för unga vuxna (20+) verkar kyrkan tappa relevans. Få församlingar har fungerande mötesplatser för människor i åldern 20 - 30 år. Erbjuder församlingar unga vuxna något annat än gudstjänster? Är det tillräckligt? Vad skulle kännas som relevant kyrklig verksamhet för unga vuxna?

En annan fråga är om alla hittar en ny församlingssamfund när de flyttar från sin hemförsamling till en studieort. Kunde församlingarna/stiftet/Kyrkostyrelsen göra något för att studeranden skulle känna sig mer välkomna i studieortens församlingar?

I diskussionen lyftes bland annat upp det dubbla ansvaret som finns angående verksamhet. Församlingarna uppmanas fråga mera av de unga vuxna om hurudan verksamhet unga vuxna vill ha men samtidigt betonades de ungas ansvar att fråga församlingsanställda om vad som kan ordnas. Ett problem som lyftes upp var att församlingarna gör för lite reklam för sin verksamhet. En annan problemställning var frågan om hur vi bemöter unga vuxna, med självklara svar eller med lyhördhet och vilja till diskussion, lyssnar vi eller vill vi bara predika? Randi Langkaas lyfte fram erfarenheten från Norge och att man där från församlingarna mycket tänker på hur vi bemöter unga vuxna. En majoritet av befolkningen, så även unga vuxna, möter kyrkan främst i förrättningar. Därför är det viktigt att tänka på hur vi tar vara på den chansen att bemöta unga vuxna. I Norge har man en hemsida för diskussion och spridandet av tankar och idéer kring just bemötandet av åldersgruppen 18-30 år, www.kirke18-30.no. Det är viktigt att komma ihåg att gruppen 18-30 åringar är en brokig skara och några självklara svar finns inte i frågan om hur denna åldergrupp skall bemötas.

21 § Initiativ till diskussion: Vänförsamlingar i stiftet

Hanna Krokfors och Johanna Gripenberg (Jakobstads svenska församling) hade lämnat in ett initiativ till diskussion.

I Borgå stift är det långt mellan församlingarna. Österbottningar har ingen koll på vad Helsingforsborna gör och tvärtom. Det kan lätt uppstå förutfattade åsikter gentemot ungdomar i andra landsändan.

Därför vill vi ta upp en diskussion om att ha vänförsamlingar inom stiftet, så att vi skulle kunna få större gemenskap finlandssvenskar emellan.

I utskottet ändrade man ärendets form från initiativ till diskussion till en motion.

UK:s beslut

UK uppmanar ungdomsarbetsledarna att i det egna prosteriet utreda möjligheten att samarbeta med en församling i ett annat prosteri. Vi föreslår att vänförsamlingarna sedan diskuterar hurudant samarbete de vill göra sinsemellan.